

Zorgcentrum Roomburgh

(2 theekopjes)

Help, waar is de huismeester?

R.K. Zorgcentrum Roomburgh

Hof van Roomburgh 46

2314 ZC Leiden

Tel.: 071-5892200

Email: niet beschikbaar via website

Website: www.roomburgh.nl

Klik op de afbeelding voor een pdf-versie van de zorgvisite.

- **Plakbandjes en asbakken**
- **Gaten toilet**
- **Geen versnapering te krijgen**
- **In winkel en in folderrek lege schappen**
- **Halve maan gaten in deuren door relingen op gangmuren**
- **Prachtig uitzicht vanaf de hogere verdiepingen vanuit erg kleine kamers**
- **Woongangen zonder sjeu**
- **Kale energiezuinige lampen**
- **Is er wel een huismeester?**
- **Bewegen en naar buiten kunnen ondergeschoven kind**
- **Geen informatiebrochure**
- **Beleidsplan kort en bondig, maar erg algemeen**
- **Scheur in buitenmuur**
- **'Het gaat er niet om hoe veel je doet, maar met hoeveel liefde je het doet'**
- **Moeite**

Getriggerd door de standvastigheid van een stand alone zorgcentrum op R.K. grondslag gaan we welgemoed naar Leiden. De [website](http://www.roomburgh.nl) van Roomburgh belooft ons dat het blokkendoosachtige gebouw van 7 verdiepingen, prachtig aan het Rijn-Schiekanaal is gelegen. En dat de 113 bewoners volgens de modernste inzichten worden verzorgd.

'...u zult de gezellige sfeer ervaren. Komt dat door het gebouw, de ligging, door de mensen? U moet het zelf ervaren'. Nou, dat doen we 'zeker en gewis' om een katholieke voorganger van het CDA, oud-premier Van Agt te parafraseren.

Plakbandjes en asbakken

De entree zit in de oksel van het gebouw, met direct aansluitend een behoorlijke hoeveelheid parkeerplaatsen, waar we meerdere gele autootjes van Roomburgh zien staan. Die rukken vast uit om de zorg in de buurt te verschaffen. De openbare ruimte erom heen is neutraal; in het plantsoen wat korte wandelpadjes met her en der een wat versleten bankje.

Binnengekomen stuiten we meteen op een glazen hok, waar de receptioniste zit, maar ondanks dralen van onze kant om ons te melden, krijgen we geen contact. We lopen dan ook maar gewoon door en nemen de tijd om het mededelingen bord op dezelfde gang te lezen, ondertussen het ene functieloze achtergebleven plakbandje na het andere signalerend. Tijdens onze visite zullen die lelijke plakbandresten ons achtervolgen. Er hangt niet veel belangrijks op het bord. Wel treffen we een ijzeren asbak aan de muur. De eerste van een reeks die we in het huis tegenkomen.

Gaten toilet

Eerst naar het toilet. We worden verwelkomd door een bijzonder fenomeen in de tegeltjes. Alsof er met een mitrailleur gaten in geschoten zijn.

Schoon is het er ook niet, de wasbassins hebben zwarte kringen. De ambiance heeft een zodanig gesitueerde kapstok dat de WC bezoeker er letterlijk zijn hoofd bij moet houden. Er zijn geen aftekenlijsten van de momenten op de dag waarop de toiletten worden schoongemaakt.

Geen versnapering te krijgen

Verder de gang door, arriveren we bij de restaurant- annex recreatiezaal. Deze ruimte is alleen van binnenuit te bereiken. Er is een ten opzichte van de openbare ruimte verhoogd gelegen buitenterras van geringe afmetingen.

Het restaurant is enorm en heeft geen enkele intimiteit of plekken waar je een andere sfeer of functie aan kunt verbinden. Over de helft van de ruimte zitten mensen aan lange tafels. Er is een nieuwjaarsbijeenkomst van de afdeling van de Katholieke Bond van Ouderen gaande. We smachten naar een versnapering, maar ons wordt te verstaan gegeven dat er niets te verkrijgen is.

In winkel en in folderrek lege schappen

We vermaken ons nog wat met een grondige inspectie van het in de restaurantruimte gelegen, op dit moment gesloten winkeltje. Half lege schappen en een ruim assortiment van Rooms Katholieke Cd's en boeken. We hopen maar dat de schappen leeg zijn omdat er al zoveel verse waren zijn verkocht de rest van de dag. Voor het winkeltje staat een folderrek dat alleen brochures bevat van het netwerk van notarissen in Leiden ter promotie van hun digitale nieuwsbrief en met informatie over het opstellen van een testament.

De grenen, enigszins afgekloven leestafel bevat niets wat de titel tijdschrift mag hebben. Blijkbaar gooien mensen er maar wat neer, want we treffen oude blaadjes aan van een visvereniging of van een Zeeland promotie magazine. Terwijl een lekkere tijdschriften tafel er zo toe doet! TIP Verouderde computers op een tafel tegen een muur vormen het 'internet café.'

Een deur leidt ons naar de kapel. Die mag er wezen. Roomburgh staat zich zeer voor op z'n R.K. status. Het huis beschikt over een eigen pastoraal team. Dagelijks is er een Heilige Mis.

Halve maan gaten in deuren door relingen op gangmuren

We nemen de lift naar de zevende verdieping. Bewoners en medewerkers zullen vast vaak geduld moeten hebben, want de afmetingen zijn zodanig dat twee rollators er net in kunnen. Het lifttochtje heeft even zijn tijd nodig, maar in de lift is niks te beleven.

Roomburgh staat zich voor op zijn (voor ons onbekende en nergens te vinden) activiteitenaanbod, waarom hangt het dan bv niet in de lift? TIP

Naast de liftdeur is een kast met brandweerinstructies. Op de muur ernaast, en ook op alle muren van de bewonersgangen is een reling bevestigd voor houvast tijdens het lopen. Deze reling loopt te ver door ten opzichte van alle (kast-)deuren op de gangen door het hele gebouw. Met als gevolg dat alle (kast-)deuren door het hele huis heen een half rond gat precies op de hoogte van de reling hebben.

Dat is echt niet van vandaag op gisteren. Het is een constructie fout en het is een schande dat niemand bij machte is daar wat aan te doen. Zoveel gaten in de deuren, zoveel opgehangen asbakken blijven we ook constateren. Hoe lang bestaat er al niet een rookverbod?

Prachtig uitzicht vanaf de hogere verdiepingen vanuit erg kleine kamers

Aan het eind van de gang genieten we van het prachtige uitzicht over het gebied van het Rijn-Schiekanaal, dat de website wel terecht in het vooruitzicht stelt; tot nu toe het enige om het maar cru te stellen dat de waarheid wel benadert. Een deur leidt naar een niet te groot, smal balkon. Nu is de deur gesloten, maar een op de gang woonachtige dame vertelt ons dat ze er zomers graag zit. Ze nodigt ons uit haar kamer te bezichtigen. Deze is erg klein, maar het weidse uitzicht compenseert veel. Mevrouw weet zich goed te amuseren met haar hobby's en is graag op zichzelf. 'Anders zit je maar in het geroddel of er wordt over je geroddeld.' Ze vindt dat ze te weinig beweegt, ondanks de zaterdagochtend gymnastiek. Het eten vindt ze nergens naar smaken. Zelf koken kan niet meer; dat vindt vooral z'n oorzaak in het keukenblad van 1 meter lengte, dat net plaats biedt aan een gootsteentje en een een-pits elektrisch plaatje. Af en toe bakt ze er zelf een tartaartje op. Was er een betere keuken, dan zou ze best vaker zelf kunnen koken.

Woongangen zonder sjeu

Links en rechts van de lift zijn de woongangen, met aan beide kanten de kleine appartementen. De afmetingen kunnen verschillen, maar de appartementen blijven klein. Er is geen nisje of vensterbankje aan de gang, waardoor je als bewoner desgewenst een persoonlijke duiding aan je kamer kunt geven. Ook missen we iets van een raam bij de deuren van de appartementen aan de gangzijde.

Her en der staat in de gang een goedbedoeld zitje en hangt een schilderij. We treffen geen informatie aan over welke medewerkers in welke functie werkzaam is, noch informatieborden met bv de activiteiten. De vloerbedekking op de gangen bestaat uit Heugavelt tegels, waar niemand rouwig om zal zijn als die vervangen worden. We zien menige vlek, en loslating aan de tegelranden . Nu nog aan de zijkant, maar zet het loslaten zich over de volle gangbreedte door dan kunnen er struikelpartijen ontstaan.

Kale energiezuinige lampen

We sjokken mismoedig alle etages af via de trap. Door alle verbazing over de staat der dingen zien we eerst niet eens, dat er lampen in de fittingen van de hanglampen in het trapportaal ontbreken. Voor zover ze wel ingedraaid zijn, zijn het energiezuinige lampen. Nogal kaal, zonder aardige lampenkapjes...

Het houtwerk dat de trapafscheiding voorstelt bevat kieren, waarin het stof opeengehoopt zit. Ook op de grond is het niet fris.

Is er wel een huismeester?

Op willekeurige etages blikken we in de ruimtes waar de wasmachines staan en in de gemeenschappelijke badruimtes. Die worden meer gebruikt voor opslag.

Op de zevende verdieping treffen we de kapsalon aan in een soort van gemeenschappelijke woonkamer die elke etage heeft. Het is gezellig rommelig en het uitzicht is prachtig. We worden er vrolijk van en fantaseren hoe heerlijk het is op grote hoogte met fraai uitzicht gecoeffeerd te worden.

Op een volgende etage zijn we die vrolijke stemming in een soortgelijke ruimte al weer snel kwijt. Het is daar geheel onbestemd met een kapotte, kleine datacentrale aan de muur en een koelkast, die blijkens de temperatuurlijst drie weken ervoor voor het laatst gecontroleerd is. Nu zijn wij als dames THE echt geen voorstander van almaar controles op gewone huiselijke dingen. In onze eigen keuken hangt ook geen aftekenlijst, maar als je hem dan ophangt, dan getuigt het van een goed gemanagede organisatie dat het wel gedaan wordt.

Bewegen en naar buiten kunnen ondergeschoven kind

Op de eerste etage wonen licht dementerende ouderen. Een mevrouw huilt en jammert dat ze naar buiten wil. Een in wit uniform gestoken medewerkster snelt toe: "Kom lieverd, ik ben bij je, laten we je kamer in gaan". Dat blijft toch een probleem bij dit soort zorgcentra en hun inhoudelijke en bouwkundige opzet. De bewoners kunnen geen kant uit. We gunnen deze ouderen zo graag een plek als [De Herbergier](#), [Boswijk](#) of [Hogeweyk](#) met een doorgevoerde visie op het belang van bewegingsvrijheid.

En dat terwijl Roomburgh de ruimte en de mogelijkheden heeft om voor veel meer mensen de bewegingsvrijheid en het naar buiten gaan te vergemakkelijken. Dat zou kunnen door onder meer de personeelruimten niet op de begane grond te situeren, maar de begane grond maximaal te benutten voor de woonfuncties. En door op een creatieve manier bewoners op de overige etages ook de mogelijkheid te geven naar buiten te kunnen gaan. Zie Hogeweyk TIP Hopelijk voorzien de plannen die er zijn voor renovatie in deze primair menselijke behoefte...

Moedeloos nemen we tijdens onze visite het souterrain nog in ons op. Wat murw staan we bij het mortuarium en de erin gesitueerde wasserij.

Geen informatiebrochure

We laten het erbij. Voor de vorm vragen we de jonge receptioniste, die nu wel aanspreekbaar is of we een informatiebrochure van Roomburgh kunnen meekrijgen. 'Nee, die is er niet'. Ze raadt ons aan een kijkje nemen op de net geheel vernieuwde website.

Beleidsplan kort en bondig, maar erg algemeen

Het beleidsplan 2011-2014 van Roomburgh is een van de weinige zaken aan te treffen op de twee pagina's tellende, 'recentelijk geheel vernieuwde' website van Roomburgh. Het beleidsplan bestaat uit 5 pagina's. Nog net geen hele pagina is aan het lange termijn huisvestingsplan gewijd. Nu zit een ziel niet in de lengte, noch dikte van een beleidsplan, maar een plan met zo veel algemeenheden mag in onze ogen niet die naam hebben. Waar wel specifiek in het beleidsplan op wordt ingegaan, is het beleid van Roomburgh op het gebied van de euthanasie. Klip en klaar staat er: daar wordt niet aan meegewerkt. Wel staat Roomburgh voor menswaardig sterven. Nu hebben de dames THE een andere opvatting, desalniettemin zijn wij te spreken over deze duidelijkheid.

Scheur in buitenmuur

Het lange termijn huisvestingsplan geeft aan dat het huidige zorgcentrum in 2011-2012 volledig wordt gerenoveerd en dat de intensieve zorg op termijn in een apart gebouw wordt gehuisvest. De plannen ervoor zijn zo goed als klaar, lezen we. Evenwel geen woord of beeld erover op de website, noch is er in het gebouw zelf enige informatie over te vinden. En ook de bewoonster die wij uitvoerig spraken wist van niks.

Wij zagen ook geen enkele verbouwingsactiviteit. Wel scheuren en krakende voegen in

de buitenmuur. Wij zijn geen bouwtechnici, maar hopen dat dit soort plekken op de buitenmuur geen kwaad kunnen.

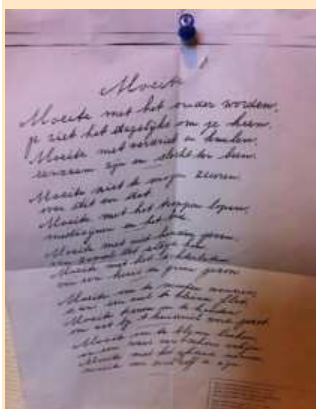

'Het gaat er niet om hoe veel je doet, maar met hoeveel liefde je het doet'

Deze zin van moeder Theresa siert het beleidsplan van Roomburgh. De homepage van Roomburgh blaakt ook van zelfvertrouwen: 'prachtig gebouw, verzorgd volgens de modernste inzichten'. Wij voelen ons bekocht door dit soort termen, die ver van de door ons ervaren werkelijkheid staan. Wij vinden dat een bestuur en een raad van toezicht (Wie zijn dat trouwens? Geen persoonlijke introductie of woord over hen) zich, in geval van commentaar niet kunnen verschuilen achter de dooddoener: Ja, maar we gaan renoveren. De door ons aangetroffen situatie is naar onze mening niet incidenteel, maar structureel van aard. Nogmaals, wij kunnen niet oordelen over de kwaliteit van de zorgverlening. Wij willen best geloven dat dit met liefde gebeurt, maar dat is wat anders dan het realiseren van condities, waardoor de bewoners zelf beter de regie kunnen houden.

Moeite

Ons oog stuit op een in schuin schoonschrift geschreven gedicht op het prikbord met de titel 'Moeite'.

De schrijfster ervan weet prachtig te verwoorden hoe moeilijk en verdrietig het is om te moeten accepteren dat ouderdom met gebreken komt en dat je veel van wat eens normaal was los moet laten.

Dan juist zijn condities, waaronder je zo veel als mogelijk toch zelf je eigenwaarde en de

regie kunt houden van het allergrootste belang. Het gedicht geeft intens de noodzaak aan van een geheel andere kijk en wijze van uitvoering van de ouderenzorg, dan wij in Roomburgh aantreffen...

In dit verband vragen wij ons in gemoede af wat het keurmerk HKZ in de zorg, dat aan Roomburgh is toegekend nu echt zegt of meet. Wordt er niet snel ingegrepen, dan is de renovatie-investering water naar het Rijn-Schiekanaal brengen. 'Mensen die katholiek zijn zullen zich er thuis voelen.' 'Maar ook niet katholieken treffen meer dan voldoende sfeer om zich thuis te voelen' staat op de website. Wilt u, Roomburgh, svp expliciet vermelden dat dit niet geldt voor ons, de dames The?

Klik [hier](#) voor de link naar Roomburgh op Zorgkaartnederland.nl (waardering 7.4; 18 waarderingen, laatste waardering op 18 januari 2011).

Dames The/Publicarea © februari 2012